

שיעמום עמוק אסף את הכנסת. החום המחניק ירד על אולם הישיבות, שהיה כמעט ריק מאדם, ואפילו ההשכחות ההדדיות הרגילות היו חיורות והסרות-עינין. במזנון ישבו ח"כי כל המפלגות בצוותא, לגמו מיץ לימון והחליפו הרהורים נוגים על חוסר-התכלית בשיבה במוסד ריבוני זה, אשר כנח ההכרעה שלו פתח והולך.

לפתע מילא רעש מזור את החלל. הוא דמה מאד ליללת חתולים, ההח"כים אצו אל החלונות הגדולים, החלו מצפים בקורת-רוח למהוה שיפיג את השיעמום. הם לא חיכו לשוא.

גורל מר ממוזר. לפני הכנסת עמדו כ-300 נשיכי מן השכונות הדתיות, רבושות מספחות-ראש, כמעט כולן בגיל העמידה. המשטרה שקיוותה משום מה שהנשים תעבורנה למשרד ראש-הממשלה. נתנה להם לחדור אל רחבת הכנסת ללא התנגדות. כשהרגישה בטעותה, היה זה מאוחר מדי.

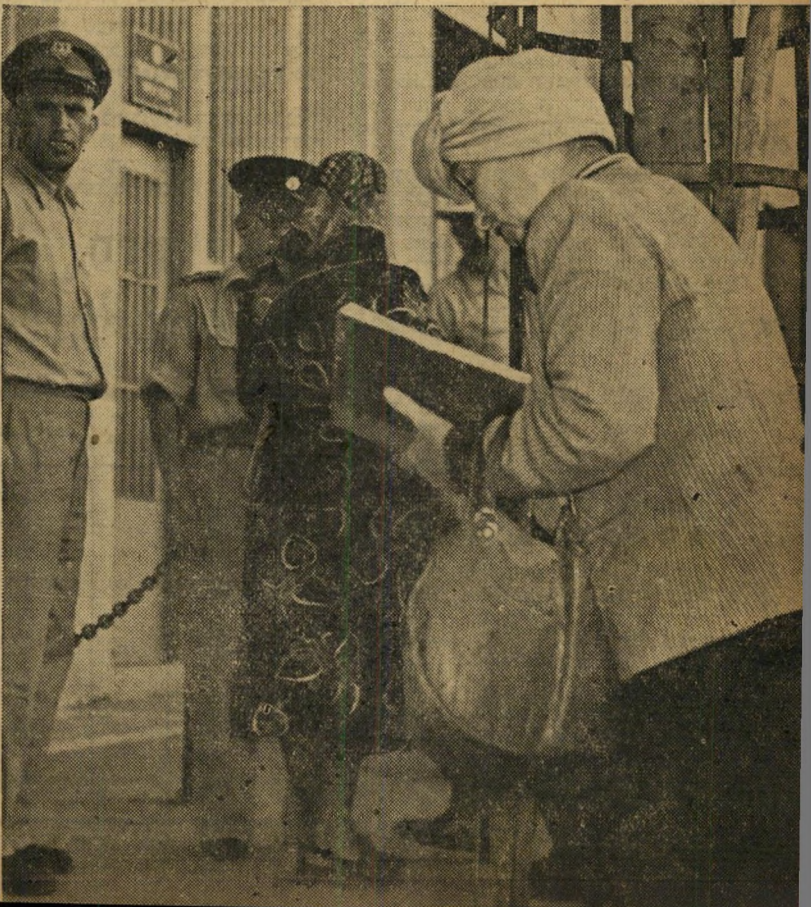
המהלומות הראשונות ניתכו על דלת הכנסת ועל חלונות המזנון. גיפיים של המשטרה הוזעקו בבהלה, עשרות שוטרים קפצו מן המכוניות, הסתערו על הנשים. אולם הנשים לא היו מוגות-לב. המטרה העליונה — להציל את בנותיהן מזונת ומגורל מר ממת — חיזקה את גופותיהן המדולדלים. שוב

הבת-בוכה מהתרגשות - האם (למטה) קוראת תהילים

מיים נגד

יומיים אחרי שצלם "העולם הזה" צילם תמ

בעד

- ★ החוק הקיים של גיוס הכנסת פותח פתח להשגת תמיכה המונית. הוא נוצר לרעה על-ידי אנשי כוחות-הדתיות.
- ★ אם אמנם אושרת דת ישראל על הכנסת לעסקי נעסקי צבא ומנהלמה, הרי אין היא אושרת על-ידי ישראל בעבודת נשות — עבודה הקראית, מיטת בחורים, חינוך עולים.
- ★ המטרות אשר נמנעו תנועתה הכנסת הדתיות הן הימניות הכספיות המדינית, הכריזאתה הגופנית והנפשית.
- ★ חוק המדינה חד על בני פנתונה ואין סמכות הרבנים יום יבוצה והפר את סמכותה הריבונית של הכנסת. המדינה חייבת ודבא כנחה תומעתית של מדינת

ושוב נפרצו המחסומים. שר המיוזעים והמגדפים, שער לבסוף השתלטו השוטר מקירות הכנסת, אל מעבר קוראת תהילים ומצפה לישו להשפריץ או לא אלוטה גדולה.

היא תפסה עמדה לפני ארוכים. הרכיבו ברזים לתא היתה זאת החלטה קשה. של המפקד. הנימוק בעד נשארה התקלות לפני הכנסת מאד. נגד היה נימוק פשוט אחרי שחלפה הסכנה? הנימוק הראשון (ואתו, א אחרי שכבר הובאה המכונית ארוך-טוח ניתו באוויר. החלל התמלא מיב. הוא אולם הוא לא שבר את רוח הכבאים נאלצה לזחול אחריה נשכחה בכל ההמולה, נשארה